

ԵՄԻՆԻ Ի ՎԱՂԱՄԵՌԻԿ ՄԱՀ ԱԶՆՈՒԱԿԱՆ ՊԱՏԱՆԻՈՅՆ
ԶԱՄԶԵԱՆ ՅԱԿՈԲԱՅ.

Եկն. քընար աղեկըտուր քելերով,
Զըւարք պճնած էրբեմն անուշ վարդերով .
Ո՛հ այն փնջերն բափքըփեցան իմ չորս դին,
Զի սիրելին իմ գոցուեցաւ. ի շիրիմ .
Եկու. կապեմ ճակտիդ նոճեայ մի պըսակ .
Սեւ տխրութեանց Ոգիք զարնեն քո նըւագ .
Քո մըմընջիդ նետ խառնըւած գեփխռիկ
Թող փըջէ ցուրտ հոն ուր հանգչի Յակոբիկ :

Հոգի ազնիւ, ու սիրեցեալ ամենեն,
Ա՛յդպէս շուտով էլար կենաց պարտիգեն,
Ու հասակիդ ծաղիկներով զարդարուած
Ա՛յդպէս կանուխ իշեր ի հող տխրամած :
Ամբողջ զարուն մը ջըտեսած այս կեանքին
Մըքին գաղտնիք շիրմին ըզբէ պատեցին .
Քոյդ մըտերմաց, որոց էիր քաղցրիկ սեր,
Տես ինչ աւանդ բողոքիր, սեւ կսկիծներ :

Դերեզմանին դռնեն մըտար դու. երկինք,
Ուր անբարշաւ կենաց բազմիս ի հարկինք .
Հոգիդ սլացաւ. մարուր մարմնէդ առ. Աստուած
Ինչպէս անուշ հոտ մը ծաղկէն բաժնըւած .
Փափուկ գրկէն հէք քոյրերուդ սրգաւոր
Թըռեար ի ծոց վաղամեռիկ հօր եւ մօր .
Բայց մինչ քեզմով խնդան հայրիկդ ու մայրիկ
Ի՞նչ կընեն հոս եղբարքդ եւ քորք նազելիք :

Երիցըս որբ, նստած դարձեալ ի սեւեր,
Այլ ո՛վ սրբէ անոնց աչքին արցունքներ .
Սիրաբողբոջ տունկեր դեռ. նոր ծաղկած դուր,
Այս քանի՛ հեղ զարնէ վրանիդ մահուան շուր :
Դու. որ անոնց էիր եղբայր մի սիրուն
Թիշէ, կրկին ունիս հիմա գողար անուն,

Քո սրտակեզ հարազատացող անբաժան
Հոյսքեւիկ եղբայր՝ հրէշտակ մի պանպան :

Ելլէ լուսնակ գերեզմանաց այցելու .
Քօղ մի դեմքին ճըգած ձերմակ ամպերու .
Մութ կամարին վերայ տժգոյն բափառկոտ
Տես զայ շիրմիդ, գերբ տըխուր կոյս ամբջկոտ .
Մինչ զովագին փըջէ հովիկ անուշակ
Ու. չորս կողմեն բուրեն յաւմիկ մանուշակ,
Ո՛հ մօտ եկուր յայնժամ առ. սիրտըս ցաւած
Հեզիկ քեռով հսկէ ի քուն սիրելեաց :

Ծաղկէ նաեւ. հոն միշտ շուշան ըսպիտակ
Անմեղութեան սրտիդ ամբիւծ նըշանակ .
Վարդըն կարմրիկ ծաղկէ հոն սուր փուշերով
Յայտնէ, ինչպէս քու կեանքդ էր լի խոցերով .
Խանդաղակար տեսէր ըզմահ ծընողաց .
Դառն հարուածով մահուն եւ դու. զարնըւած
Մընաս բարեւ. ըսիր պայծառ. արեւուն
Եւ մանկութեան ծիծաղաղեմ օրերուն :

Եկն. քընար աղեկըտուր քելերով,
Զըւարք պճնած էրբեմն անուշ վարդերով .
Ո՛հ այն փնջերն բափքըփեցան իմ չորս դին,
Զի անձկային իմ փակուեցաւ. ի շիրիմ .
Եկու. կապեմ ճակտիդ նոճեայ մի պըսակ .
Սեւ տխրութեանց Ոգիք զարնեն քո նըւագ .
Քո մըմընջիդ նետ խառնըւած գեփխռիկ
Թող փըջէ միշտ հոն ուր հանգչի Յակոբիկ :

ՄԻՐՏԻԶ ՊԵՇԵԿԹԱՇԷԱՆ :